

Odmev iz Afrike

Mesečnik
s slikami v pospeševanje afriških
misijonov

Leto XXIV

Izdaja
Družba sv. Petra Klaverja v Rimu

Ljubljana 1927

III Mh

39254

III Mh

39245

Kazalo.

Uvodniki in sestavki.

Najljubše darilo božjemu De- tetu	1
Na vojsko molitve za Afriko!	17
Pismo misijonarjev Marije De- vice Brezmadežne	34
Dejansko sočuvstvovanje	36
Skofovsko pismo vrhovni vo- diteljici Družbe sv. Petra Klaverja	49
Pismo sv. Kongregacije za šir- jenje vere	81

Povesti in popisi.

Blaženi Abba Ghebra Mihael, afriški mučenec	11, 18
Kdo more in hoče pomagati (Msgr. Terrien)	13
Goreči črni katehist (o. Iriga- ray, S. J.)	14
Moje oči so bile ozdravljene (Kardinal Massaja)	26
Ljubezen do križa (sr. Aloj- zija)	27
Marija, moje upanje (o. Grims- haw)	28
Velika noč v misijonu (sr. Ale- ksandra Luiza)	28
Ubogí poganski otroci (o. Klin- gler)	29
Lakota! (Msgr. Keiling)	34
Evharistični in marijanski ču- dež v Južni Afriki (o. De Hovre)	42
Tri nove sestre zamorke (škof Jarosseau)	50
Hiša sv. Petra Klaverja v Ari- vonimamo	54
Božja moč gane srca (šk. Hau- ger)	56
Ovce, ki iščejo pastirja (o. Bar- neski)	57

Družinski krsti v belgijskem Kongu (o. Renier, S. J.)	84
Krščanska ljubezen vse upa, vse prenese (Msgr. Lerouge)	86,
Gorečnost abesinskih kristja- nov (o. Baeteman)	88
Božič v Afriki (o. Bondallaz)	90

Beli očetje.

Apostolski vikarijat Bangweolo (Pismo škofa Larue)	20, 82
---	--------

Očetje od sv. Duha.

Apostolska prefektura Huilla (Pismo o. Steinmetza)	21
Apostolski vikarijat Loango (Pismo škofa Friteau-a)	23
Apostolski vikarijat Kiliman- džaro (Pismo o. Blaisa)	40
Apostolski vikarijat Loango (Pismo o. Kiefferja)	53
Apostolski vikarijat Diego-Su- arez (Pismo o. Jourdana)	54

Lijonska misijenska družba.

Apostolski vikarijat Breg Slo- nove kosti (Pismo o. Vesta)	67
---	----

Sinovi presvetega srca Jezusovega.

Apostolska prefektura Ekvato- rijalni Nil (Pismo msgr. Vigi- nato)	37, 52
--	--------

Kapucini.

Apostolski vikarijat v Gallas- landiji. — Nova misijonska postaja izročena v oskrbo duhovniku - domačinu. (Pis- mo škofa Jarosseau-a)	92
---	----

Benediktinci.	
Apostolski vikarijat Ešove (Pisma škofa Spreiterja) . . . 8,	65
Apostolska prefektura Lindi (Pismo o. Hefligerja) . . .	38

Oblati Marije Brezmadežne.	
Misijoni severne Basutolandije (Pismo o. Thommerela) . . .	68

Lazaristi.	
Apostolski vikarijat Fort Dauphin (Pismo o. Engelvina) . . .	85

Premonstratenci.	
Razdrti misijoni na otoku Madagaskar (Pisma oo. Julijana, Stanislaja, Karla in Dionizija)	4

Mašniki Srca Jezusovega.	
Apostolska prefektura Fumban (Pisma msg. Plissonneau-a) 3.	50
Apostolska prefektura Gariep (Pismo msgr. Demonta) . . .	41

Misijonska družba sv. Jožefa.	
Apostolski vikarijat Zgor. Nil (Pismo o. Rungga)	7

Očetje iz Montforta.	
Apostolski vikarijat Saïre (Pismo o. Rivierre)	71

Usmiljenke sv. Vincencija.	
Apostolski vikarijat Fort Dauphin (Pismo sr. Ane)	21

Kratki misijonski dopisi.	
Stran 10, 25, 56,	72

Raznovrstno.	
Drobtinice in izreki . . . 9, 24,	89
Poročila iz propagande 10, 40,	94
Deli dobrote še dalje 16, 31, 47,	64, 80, 93
Popolni odpustek 16,	32
Dušna premija . 17, 37, 50, 65,	81
Molitev za dobrotnike 27	
† Jozefina La Ponte 30	

Misijonska akademija	46
Sv. Terezija Deteta Jezusa in afriški misijoni 62, 77,	94
Škofova beseda	70
Afriška knjižnica 72,	94
Bog bodi zahvaljen!	73
Izkaz po Družbi sv. Klaverja razdeljenih misijonskih mladočarov v letu 1926.	74
Predmeti, ki so bili v J. 1926. poslani v misijone	76
Zgled za mesec oktober	79
Še več rožnih vencev!	80
Za naše drage rajnike	88
Pesem: »Božja ljubezen«	89

Slike.	
Sv. Peter Klaver, apostol zamorcev	1
Sv. Trije Kralji	2
Misijonar uči zamorčka	2
Od viharja podrti misijonska cerkva	6
Krščanska zamorska mati	9
Črni katehist	14
Posvečevanje temeljnega kamna za misijonsko cerkvo	17
Misijonska sestra in katehist najdeti zavržene paganske otroke	22
Velika zahvalna procesija na Madagaskarju	35
Kapelica sv. Petra Klaverja	41
Sestra Evangelina z zamorčki Sestra Evangelina se pelje v misijon sv. Terezije	43
Nove zamorske sestre. Oblatinje Brezmadežne	49
Zamorski kristjani pred cerkvo po službi božji	51
Hiša sv. Petra Klaverja v Arivonimamo	55
Misijonar na misijonskem potovanju	59
Obisk pri ubogih gobavcih	65
Misijonar s svojimi kristjani v Basutolandiji	69
Mala sv. Terezija	77
Msgr. Biermans, M. H., rektor, profesor in gojenci seminarja (Zgornji Nil)	81
Cerkev v Tulearju	86
Jezušek	89

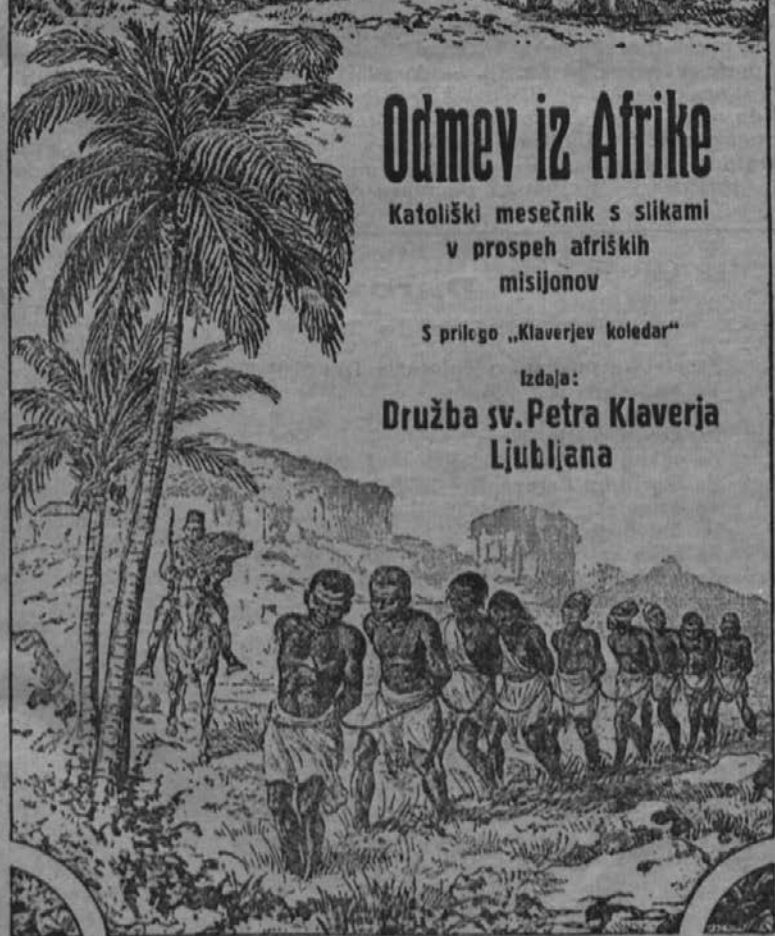
Odmev iz Afrike

Katoliški mesečnik s slikami
v prosep afriških
misijonov

S prilogo „Klaverjev koledar“

Izdaja:

**Družba sv. Petra Klaverja
Ljubljana**

„Odmev iz Afrike“

izhaja v slovenskem, poljskem, češkem, nemškem, ogrskem, italijanskem, francoskem, angleškem in španskem jeziku. Blagoslovljen po papežih Piju X., Benediktu XV. in Piju XI. Stane za vse leto v slovenski izdaji 8 Din, 5 L, 60 am. cts., 2 Š; s prilogo »Klaverjev koledar« 13 Din, 7·20 L, 80 am. cts., 2·60 Š.

Naročila in milodare naslavlajte, prosimo, na:

DRUŽBA SV. PETRA KLAVERJA
LJUBLJANA, Miklošičeva cesta šte. 3.

Za Julijsko Benečijo: Rim (23), via dell' Olmata 16.

Za Avstrijo: Salzburg, »Claverianum«.

VSEBINA: Najljubše darilo božjemu Detetu. — Iz misijonov: Apostolska prefektura Tumban. — Rzdrti misijoni na otoku Madagaskar. — Apostolski vikarijat Zg. Nil. — Apostolski vikarijat Ešove. — Kratki misijonski dopisi. — Blaženi Abba Ghebra Mihael, afriški mučenec. — Kdo more in hoče pomagati? — Goreči črni katehist. — Poročila iz propagande. — Uslišane molitve. — Popolni odpustek. — Sv. Trije kralji. — Misijonar uči zamorčka. — Od viharja podrti misijonska cerkvice. — Krščanska zamorska mati. — Star zvest katehist.

Darovi.

Od 1. julija do 31. avgusta:

- Za afriške misijone v splošnem Din 8591·45; L 195.—.
- Za sv. maše Din 255.—.
- Za stradajoče Din 428·20; L 5.—.
- Za gobavce Din 30.—.
- Za odkup sužnjev Din 5569.—; L 298·50.
- Za botrinske darove Din 3373.—; L 600.—.
- Za zamorčke Din 534·50; L 17.—.
- Za katehiste Din 132.—.
- Za kruh sv. Antona Din 4729·60; L 104·40.
- Za Misijonsko zvezo Din 76.—; L 20.—.
- Za otroško zvezo Din 141·30; L 1·50.
- Za Mašno zvezo Din 6408·10; L 32.—.
- Za afriški tisk in katekizem Din 509.—; L 10.—.
- Za določene namene Din 6494.—.
- Zi določene misijone Din 544·50.
- Za posinovljenje Din 1000.—.
- Za jubilejni seminar L 2·70.
- Za Klaverjevo družbo Din 235.—.
- Prispevki podpornikov in udeležencev Din 139.—.
- Roza Širca, tob. tovarna, za odkup Din 150.—.

Tisočkrat »Bog povrnič« vsem blagim dobrotnikom!

ODMEV IZ AFRIKE

**Katoliški mesečnik za
pospeševanje afriškega
misijonskega delovanja**

**Blagoslovljen po papežih
Piju X., Benediktu XV. in
Piju XI.**

**V zvezi z mnogimi afriškimi
misijona ji urejuje;
Klaverjeva družba**

**Sv. Peter Klaver
apostol zamorcev, prosil se nas!**

*Vsem milim dobrotnikom in naročnikom
srečno in blagoslovljeno novo leto!*

Najljubše darilo božjemu Detetu.

Hilimo s sv. Tremi kralji k našemu novorojenemu Kralju! Kakor nje, bo tudi nas osrečil s svojimi darovi. Njim je dal milost prave vere in v njih srca položil temelj velike svetosti. Bo li naše prošnje zavrgel? Glejte, kako razprostira svoje ročice, želeč vse, ki pridejo k njemu, obdarovali z zakladi svojih milosti. Želiš li, čitatelj dragi, tolažbe? Glej on te bo okrepčal. Želiš moči? On je tvoja moč. Potrebuješ zdravja? On je naše življenje. Iščeš morda resnice? On sam je resnica. Si li zgrešil pravo pot? On je pot, po kateri ne moreš zaili. Pojdi torej k njemu in prosil; videl boš, da ne zastonj.

Vendar ne idimo praznih rok k božjemu Detetu. Prinesimo mu tudi mi, kol nekoč trije Modri, dragocenih darov. Kateri pa so mu najljubši? Človeška srca. Darujmo mu torej vse svoje srce in skušajmo zanj pridobiti tudi srca drugih. Duše poganov tavajo še v temi neverstva, ječe v sužnosti satanovi.

Pomagajmo jim k pravi luči sv. vere. Kako bomo s tem razveselili nebeško Dete, ki nas tako zelo želi osrečiti!

Število misijonarjev v poganskih deželah je majhno, delo pa se, hvala Bogu, vedno množi. Malo jih sicer ima srečo, izpolniti nastale vrzeli in darovati svoje življenje za rešitev duš. Toda nekaj lahko storimo vsi: Iz daljave podpirajmo poganske misijone z molitvijo in miloščino. Misijonarji prosijo zlasti prav pogosto pomoči za svoje katehiste. Katehisti so zamorski pomožni učitelji, ki, od misijonarja dobro poučeni v

Sv. Trije kralji

Misijonar uči zamorčeka

sv. veri, uče nato svoje rojake verskih resnic. Ker delajo v službi misijona, jih mora ta tudi vzdrževati. Kdor torej podpira katehiste, pomaga s tem pri delu za rešitev duš.

Dajmo torej v čast sv. Trem kraljem, ki so bili obenem tako rekoč prvi katehisti, kak milodar za črne katehiste v Afriki in pomagali bomo Jezuščku pridobiti mnogo duš. To bo pač najlepše darilo božjemu Detetu.

Milodare za črne katehiste v Afriki pošiljajte Družbi sv. Petra Klaverja, naslov glejte na drugi strani ovoja.

Iz misijonov:

Apostolska prefektura Tumban.

(Kamerun.)

Apostolski prefekt msgr. Plissoneau S. C. Sp. nam pošilja zanimivo poročilo o uspehih v svojih misijonih. Na 660.000 prebivalcev pride 5573 katoličanov in 6849 katehumenov. V 7 šolah se poučuje 555 učencev, v lekarni se daje pomoč 6210 bolnikom.

Statistika Vam pove zgovorneje kot še tako natančno poročilo, kaj se je vse v preteklem letu napravilo v tem malem misijonskem kraju. Zdaj imamo 135 katehistov, ki so naša velika nada; njim se imamo zlasti zahvaliti, da smo imeli v preteklem letu 1983 krstov. Poučujejo katehumene, ki bodo v par letih naša lepa žetev za Gospoda.

Za katehiste zato najbolj skrbimo. Njihovo število namepravamo še povečati, ker povsod povprašujejo po njih. Zlasti jih je treba dobro izobraziti. Vlada stavi v tem oziru čezdalje večje zahteve. Hoče, da katehisti dobro znajo pokrajinski jezik, kar je pa zelo težko doseči. Ker pa vsi naenkrat ne morejo v šolo, ker bi doma ne bilo za nje nobenega namestnika, zato vzgajamo katehistovske učence, ki potem, ko so se dovolj izobrazili, začasno lahko katehista nadomeste. Ti so pa večinoma sinovi paganskih staršev in ne dobe od doma nikake podpore; zato pade vsa skrb zanje na misijon.

Eden Vaših varovancev, katehist Simon Gamli, je že par mesecev nastavljen in mnogo dela. Vsak dan poučuje 200 katehumenov, poleg tega pa še 40 otrok. Je oženjen ter je postal zdaj oče ljubke deklice. Svoji dobrotnici, ki ga z darovi vzdržuje, se srčno zahvaljuje in moli zanjo.

Vi ste blagohotno poslali lepo darilo za nekega katehista in prašate, kako mu je ime. Piše se Kristijan Totum. On je izvrsten človek, ki nam v vasi Banjun, ki je središče važnega plemena, mnogo pomaga. Tam je sezidal lično kapelico in vodi krščansko občino z 80 dušami, izmed katerih so bile nekatere že krščene. 200 katehumenov poučuje vsak dan v krščanskem nauku; nekateri teh bodo o božiču krščeni. Obenem poučuje 50 otrok. Ta prva krščanska občina na kraju, kjer je bilo te težavno začeti, nam daje lepo upanje za prihodnost. Katehist mnogo vpliva na vzgojo in vztrajnost spreobrnjenecv, in naš Kristijan stori v tem oziru popolno dolžnost. Staršev nima več, zato se lahko popolnoma posveti svojemu poklicu. Kot katehist ne more vršiti kakega drugega dela, ki bi ga preživljalo. Sploh so naši katehisti vse pohvale vredni, kajli ostanejo nam zvesti navzlic mali plači, ki jim jo moremo dati. Mnogi bi lahko

drugje več zaslužili, pa so rajši pri nas in so zadovoljni z malo plačo, ki jim jo damo. Kristijan je sedaj v tistih letih, da bi se lahko oženil, toda nima denarja za to. Sorodniki neveste zahtevajo v teh krajih ob možitvi svoje hčere več tisoč dinarjev.

Tudi šole moramo popravljati, da moremo tekmovati z drugoverci, ki vabijo otroke v svoje šole. — Dozdaj nam je pri poučevanju služilo neko narečje, ki se imenuje busi-angleško in je neko angleško narečje, s katerim se da shajati po vsej deželi. Zdi se pa, da namerava vlada to narečje prepovedati, radi česar se bomo morali posluževati vsakokratnega jezika domačinov. Ali smemo upati, da bo Klaverjeva družba založila tozadevne katekizme, ako bomo v doglednem času prisiljeni jih vpeljati? Kako bi nam s tem ustregla!

Prihodnje leto bomo začeli zidati novo cerkev, ki bo zadosti velika za vse naše kristjane in katehumene. To bo seveda velika zahteva na naše že itak mršave blagajne; toda mi zaupamo na božjo Previdnost, ki ne zapusti tistega, ki se ji izroči.

Danes, na god sv. Terezije, se moram spomniti tiste, ki je imela to lepo ime in ki je bila tako skrbna mati afriških misijonarjev in ljubih zamorcev. To je Vaša blaga ustanoviteljica, ki je na zemlji zamorce tako zelo ljubila, da jih gotovo tudi z nebes doli blagoslavlja.

Mi priporočamo spreobrnjencem, zlasti na njih krstne dneve, da se Družbe sv. Petra Klaverja spominjajo v molitvi in da za svoje dobrotnike v ta namen prejmejo sv. obhajilo.

Razdrti misijoni na otoku Madagaskar.

Preč. p. Ludovik Julijan, prokurator premonstrateških korarjev, je poslal 6. aprila 1926 Družbi sv. Petra Klaverja poročila misijonarjev Stanislaja, Karla in Dionizija iz Betsimiskare na zahodni obali Madagaskarja. Srce se človeku trga, ko bere, kako satan na božje pripuščenje po vednih nesrečah v misijonskih deželah skuša omajati potrpežljivost misijonarjev in darežljivost podpornikov, podobno, kakor je nekoč delal napram svetemu možu Jobu. Pa naj nam ne upade pogum! Bog vlada! Sad in plačilo teh preizkušenj bosta tem večja, čim večje je bilo trpljenje in požrtvovalnost.

Preč. p. Ludovik Julijan.

Naši misijonarji pošiljajo pretresljiva poročila o viharju 30. in 31. januarja, ki je v našem misijonu Vatomandry skoro vse razdejal. Dve veliki cerkvi postranskih postaj bo treba pozidati nanovo. Neka druga je nujno potrebna poprave; v Buši pa moramo popraviti vsaj 30 kapel. Mi smo upali, da

bomo mogli svoj delokrog povečati, pa smo mesto tega prisiljeni začeti od konca; kajti, kar smo v petih letih napravili, je bilo v 24 urah uničeno, kot boste razvideli iz treh pisem, ki jih prilagam. Čutili boste, da vsa nesreča niti ni opisana. Bojim se, da bodo podrobna poročila o katastrofi še več povedala, in zato zaupam požrtvovalni radodarnosti Vaše Družbe in Vaših sodruđnikov. Za vso pomoč se že vnaprej zahvaljujem.

Pismo preč. p. Stanislaja, 7. febr. 1926.

Vatomandey-je — ni več! Strašen orkan jo je uničil. Na večer 30. januarja sem legel truden k počitku, ker sem bil ta dan dospel s kolesom iz Mahonore. Sladko sem zaspal, kar me proti eni zbudil strašen piš. Podal sem se na verando in videl, kako so se priklanjala drevesa. Sosedni hiši je že manjkalo polovico strehe. Ob pol 4 me je opozoril moj stari kuhar, da se je cerkev nagnila radi stranskega pritiska. Takoj grem v cerkev in vidim, da so se stranski oltarji premaknili nad 50 cm od sten. Prenesel sem hitro vse podobe na veliki oltar, toda že se je podirala streha, in komaj mi je bilo še mogoče uiti na prosto, preden se je cerkev sesula na kup. V naši hiši je bilo še vse pri miru. Kristjani iz okolice, ki jim je bil vihar razdejal hiše, so stanovali tu kot begunci. Bral sem sv. mašo na prenosnem oltarju na prostem. Medtem je vihar divjal dalje in dvignil polovico kositrne strehe na bolnišnici ter jo obenem z ostrejšem vrgel na naš vrt. Po sv. maši sem hitel v bolnišnico, ki je bila iz kamna zidana in zato varnejša. Tu sem je bilo pribežalo že mnogo evropecev in domačinov. Ob 9 zjutraj je vihar potihnil. Šli smo, da precenimo škodo, kar pa ni bilo lahko, ker je na stotine podrtih dreves ležalo vsevprek. Naša hiša je bila izgubila del strehe, ostrešje je ostalo celo. Že smo se pripravljali, da spravimo stvari v red, ko se ponovi neurje še v večji meri ko prej. Od poldneva do 3 smo trepetali in čakali, kaj bo. Potem je veter potihnil in zvečer ob 10 sem mogel iti v svoje stanovanje. Severna stran hiše se je bila nagnila, zahodna pa ni imela strehe. Pa vsaj del ostrešja je še stal: take sreče ni bilo deležnih v celem mestu niti 25 poslopij. — Najsvetejše hranim pri sebi v malem oratoriju. Kdaj bomo mogli cerkev zopet pozidati? Drevesa in nasadi v okolici so za dolgo časa uničeni. Kava in vanilija sta izgubljeni, vse bo treba nanovo zasaditi.

Pismo preč. p. Karla, 8. febr. 1926.

Pišem Vam iz borne koče, ki je odprta solncu, vetru in dežju in ki smo jo za silo postavili iz ruševin cerkve in du-

hovniške hiše v Ilaki, ki nam jo je grozni vihar podrl. Čudežu se moram zahvaliti, da sem ostal pri življenju in pa usmiljenju svojih kristjanov. V 24 urah strašnega viharja se je stanovanje trikrat posipalo nad menoj in okrog mene. Včerajšnjo nedeljo sem mogel zopet maševati v borni koči, ki so jo kristjani napravili za silo. Vse bo treba nanovo pozidati. Bog naj nam da moči in poguma! Tudi na pomoč svojih dobrotnikov se zanašamo. Tu ni nihče prišel ob življenje, drugod pa je mnogo človeških žrtev, ki so jih vode odnesle in so ostali nepokopani. Ljudje so v veliki revščini in jim preti glad, ker

Od viharja podrta misijonska cerkvia.

so vsi nasadi razdrti in vse zaloge uničene in zasute. Božja sv. volja naj se zgodi in Njegovo ime bodi česčeno! Mi pa ne smemo držati križem rok. Pomagajte nam z molitvijo in razglasite na vse strani našo revščino.

Pismo preč. p. Dionizija, 3. febr. 1926.

V Mahonori je bil ciklon posebno močan. Polovico hiš je podrl, tudi en most. Moja stara kočja je ostala, toda močilo je znotraj tako, kakor zunaj. Preč. p. Hugues in jaz sva zbežala v zakristijo, kjer sva vso noč presedela. Vihar nam je odnesel ostrešje in tudi del cerkvene strehe. Cerkev bi se bila podrla, če bi je ne bil zjutraj iz previdnosti podprl s tramovi.

Apostolski vikarijat Zg. Nil.

Pismo preč. p. Janeza Rungg, misijonarja sv. Jožefa iz Misijona Kamuli.

Zdaj sem se preselil zopet en streljaj dalje. Do božiča sem bil še v Jinji, kjer je sedaj p. Morris stopil na moje mesto. Od tam sem prišel v Jgango, da je mogel p. Wright iti na dopust domov. Konec junija je bil p. Wright odpoklican v seminar, in tako sem moral jaz zamašiti vrzel.

Kamorkoli pridem, so že drugi bili pred menoj na dobrem. Preden sem odpotoval iz Jgange, je dospelo lepo darilo za p. Loone. Lepa hvala, zakaj prišlo je kakor dar božji uprav ob plačilnem dnevu katehistov. Bog naj Vam dar tisočkrat poplača!

Tudi tu sem našel vknjiženo večjo vsoto za julij. P. Wright se Vam je gotovo že zahvalil. Seveda mi je poslal sedanji vikar 424 šilingov, namreč polovico velike miloščine, ki je bila darovana »za revni misijon«. Tudi za to prisrčni Bog plačaj, kakor navadno pravimo pri nas na Tirolskem. Prosim Vas, da nam tudi v prihodnje pomagata.

Naš misijon je moral zadnje čase mnogo prestati. Pred letom je pogorela stanovanjska hiša in je še danes razvalina. Šolo smo morali z velikimi stroški pokriti s pločevino. Naš misijon stoji na griču, ki je bil umetno narejen od termitov. Še sedaj razjedajo termiti (bele mravlje) zidovje gori do podstrešja, tako da je zid domala izpodkopan, les pa preluknjan. Sprednji zid ima od termitov razjedeno vdolbino, ki je kakor kaka lurška votlina. Lani je prišla neka znanstvena ameriška komisija tudi v Kamulo. Načelnik komisije je priznal, da mora izmed vseh krajev Vzhodne Afrike Kamula največ trpeti radi termitov. — P. Wright je bil že nabral nekaj denarja od dobrotnikov za zidavo cerkve in stanovanja; toda je zdaleka premalo, da bi se moglo pričeti le z enim. Ako se podre cerkev, potem je vprašanje, kaj bo s službo božjo. Ako nastane kak močan vihar, potem se mora podreti streha in zidovje.

Vrhu tega smo letos izgubili svoje delovne moči. V prejšnjih dobrih časih so nam bili poglavarji podarili nekaj zemljišča in sicer kar ustmeno, zato da so tam stanovali najemniki, ki so nam pomagali pri delu. Z njih pomočjo smo bili ustanovili in pozidali svojo misijonsko postajo. Letos nam je vlada zaplenila vse to zemljišče, zato ker ni bilo vknjiženo; tako smo prišli ob delavce. Domačini toliko zaslužijo pri obdelovanju bombaža, da jih za drugo delo ni dobiti. Pred dvema letoma

smo bili začeli lomiti kamenje in žgati opeko. Letos vse počiva, ker ni delavcev.

Tem lepše pa se razvija naš misijon v duhovnem oziru. V našo šolo hodi skoro 300 odraslih mož in fantov učiti se krščanskega nauka. Otroke pa oskrbujejo misijonske sestre. V prostrani okolici — do 60 km v daljavo — je še 500 do 600 katehumenov, ki bodo pozneje tukaj dovršili svoj nauk. Poglavitna misijonarjeva skrb je, kako za vse te šole preskrbeti katehistov, kajti katehisti so predhodniki duhovnikov-domačinov. Dobro seme je treba sejati za časa, da dobijo duhovniki že obdelano polje. Misijonarji dobro vedo, kakega pomena so zanje katehisti. Prosil bi Vas torej, da prevzamete skrb za en plačilni dan v letu. Za nas so največji prazniki v letu dnevi skrbi: Božič, Velika noč, Šmaren, ker je treba tedaj dati katehistom, kar potrebujejo za življenje, da imajo na te praznike vsaj nekaj veselih ur.

O p. uredništva. Vsota za en plačilni dan znaša približno 8000 dinarjev.

Apostolski vikarijat Ešove.

Pismo apostolskega vikarja, škofa Tomaža Spreiterja O. S. B.
iz Inkomane.

Prisrčen »Deo gratias« in tisočeri Bog plačaj iz prepolnega srca bodi izrečen Vaši Klaverjevi družbi za zadnje darilo: za denar, za prenosni oltar in za druge lepe predmete. Vedno je praznik za nas, kadar dobimo take krepke dokaze prave ljubezni do misijonov. To nam je v bodrilo in nam olajša skrbi. Darovalci niti ne slutijo, kako nam s tem pomagajo. Zlasti nodi izrečena zahvala darovalcu, oziroma darovalki za veliko vsoto v namen, da se ustanovi misijon v čast sv. Mihaelu. Že dolgo se priporočam pokojni ustanoviteljici; morebiti nam je ona naklonila ta dar.

Pismo preč. p. Ireneja Nüsle O. S. B.

V imenu našega misijona Vam izrekam srčno zahvalo za mnoge in dragocene darove, ki ste nam jih blagovoljno poslali. Vse je v redu došlo. Stvari so zelo porabne. Prejeli smo darove ravno na dan, preden je bila tukaj sv. birma, in smo mogli tako nekatere birmance na njih birmanski dan obleči. Lepi antipendij se zelo lepo poda oltarju in je kras naše cerkvice.

Zlasti so pa vesele sestre benediktinke, ker morejo z obleko in lepimi stvarmi razveseliti svoje ljube gojenke. Naša sestra prednica se Vam še posebej zahvaljuje, šolska sestra bo pa z otroki za Vas molila.

Zagotavljam Vas, da tukajšnji domačini našo ljubezen in požrtvovalnost v resnici zaslužijo. Tu imamo majhen misijon z jako revno cerkvico. Večina naših katoličanov stanuje zelo oddaljeno. Tam jih poučujejo domači katehisti, in vedno več se jih prijavlja za sv. krst. Navadno imajo enkrat na mesec službo božjo. Sveto mašo moramo brati v revni koči, ker tu zunaj nimamo še nikjer cerkve ali šole. Ljudje so zelo pridni in zvesti in milo prosijo za duhovno pomoč. Ob nedeljah pridejo zelo od daleč k službi božji, često tri do štiri ure, navadno tešče, ker žele vsi biti pri sv. obhajilu. In res z veliko pobožnostjo in spoštovanjem pristopijo k angelski mizi. Kako lepi primeri verske vdanosti se tu nudijo! Zelo ganljivo je, kadar veliki in mali kristjani molijo v naši cerkvi k skupnemu Očetu v nebesih. Ti ljudje čutijo, kako blagodejno vpliva naša sv. vera na nje in na njihovo družinsko življenje; kaj takega človek po naravi nima. Tukajšnji domačini so v splošnem zelo dobrega srca. Toda koliko verske potrebe in človeške reve je še v tej poganski deželi!

Vse to sem Vam pisal, da vidite, za kako važno stvar se trudite, da Vaše delo in Vaš trud za Afriko ni zastoj, in bo Bog vse bogato poplačal. Tu in poprej v Vzhodni Afriki sem se prepričal, da afriški domačini res zaslužijo naših molitev in žrtev. Tu more naša sv. vera mnogo dobrega storiti na polju ljubezni do misijonov.

Krščanska zamorska
mati.

Vrnimo se k Bogu nazaj. Posvetimo življenje in pomagajmo misijonom ter tako širimo kraljestvo Kristusa Kralja. Naj se duh misijonstva razširi v najvišjo gorsko vas.

Šk-ec.

Kratki misijonski dopisi.

P. Ollier, Palime (Togo): »Z veseljem smo prejeli podobe, rožne vence, križe in svetinjice. Srčna zahvala za te predmete, ki bodo služili našim kristjanom in katehumenom v podporo v duhovnem življenju. Naš silno veliki misijonski okraj, ki ga duhovno oskrbujejeta le dva patra, obsega 43 stranskih postaj. Dela nam torej ne manjka. V mestu imamo šole in kongregacije (Marijine družbe, mladeniške in materinske zveze itd.). Tudi je treba voditi evharistično križarsko vojsko. Postranske postaje moremo vzdrževati le s požrtvovalno podporo dobrotnikov.«

P. Engelvin (Madagaskar): »V 14 dneh bom obiskal pet far, katerih kristjani že eno leto nimajo nobenega duhovnika. Prehoditi mi bo 400 kilometrov. Priporočam Vaši dobrotljivosti 2 dečka, ki jih pošiljam v Fianarantsoa k jezuitom, da bi se izštudirala. Eden hoče postati učitelj, drugi bi pa rad pozneje vstopil v klerikalni seminar. Imam že 2 učitelja domačina, ki me staneta letno 300 frankov, nameravam pa nastaviti še dva. Provizorična šola, ki sem jo sezidal, me mnogo stane. Življenje v Tulearju je zelo drago; živila stanejo dvojno ceno, obleka še več ko dvojno. Le naši dohodki se nočejo podvojiti. Zaupam pa na Previdnost božjo in zato se skoro z neko predrznostjo (moja mladostna napaka!) lotevam vedno novih stvari. Upanje na lepo duhovno žetev me bodri in podpira. Zanašam se, da bo Bog obudil radodarnih duš, ki me bodo podpirale.«

P. Rudler, Kilimandžaro: »Življenje, in delovanje tu na obali je zelo težko in treba je imeti precejšnjo dozo potrpežljivosti, da nadaljujemo delo, h kateremu nas je Bog poklical. Oh, koliko duš bi se pogubilo v Izlamu, ako bi ne bilo

katoliških misijonarjev! Potrebovali bi sester, ki bi se zavzele zlasti za katoliške družine in bi večkrat obiskale bolnišnico v mestu Tango, kjer je polno človeške revščine.«

P. Ivan Dohren, Gobabis: »Danes mi je pošta nakazala nad 51 dolarjev, za kar kličem Vam in Vašim dobrotnikom tisočeri: Bog plačaj! Bog povrni vseu, kajti zopet se je uresničilo: Kjer je sila največja, tam je božja pomoč najbližja. Silno veliko nam še manjka za opravo naše bolnišnice. Trenutno imam tu 11 bolnikov, ki so zelo bolni, a upamo, da jih rešimo. Revščina je tolika, da jih mora mnogo ležati na trdih tleh. Prinesli so nekega bušmana, ki sem ga pripravil na sv. krst. Tako smo ravno potom bolnišnice pridobili znatno število poganov, da smo jih še v zadnjem trenutku krstili. Skoraj nihče izmed bolnikov nič ne plača za oskrbo, zato smo pa poplačani z dušami, ki jih rešimo. Ljubi Bog pa gane srca dobrotnikov, ki nam pošiljajo tako znatne vsote kot plačilo za dobrote, ki jih delimo ubogim zamorcem. V bolnišnici je prostora za 20—30 oseb. Zdaj, ko zidajo v bližini neko železnico, bo pa gotovo prostor kmalu premajhen. Pa rad se bom trudil še nadalje, da pridobim čim več duš za Boga.«

Sestra Tadeja O. S. B., Svakopmund (Južna Afrika): »Z veseljem in hvaležnostjo smo prejeli dva zaboja. Bilo je vse dobro vloženo, zato je dospelo nepoškodovano; celo kip Srca Jezusovega ni bil nič poškodovan. Je zelo lep, in smo ga vsi veseli. Na dan Vseh svetnikov smo ga slovesno blagoslovili ob udeležbi vse srenje. Po blagoslovitvi so bile molitve, v katerih smo se spominjali zlasti svojih dobrotnikov.«

Blaženi Abba Ghebra Mihael, afriški mučenec.

(ABESINIJA.)

Abesinija je del stare Etijopije, o kateri večkrat beremo v psalmih. Pravijo, da je bila tam doma kraljica iz Sabe, ki je bila prišla v Jeruzalem, da bi videla slavo Salomona. Več stoletij so vladali v Etijopiji potomci te kraljice. Pozneje so se polastili vlade razni »rasi« ali poglavarji, med njimi tudi pustolovec Teodor II., o katerem bo govor v naslednjem. Danes je na vladi neki »Neguš« (kralj kraljev).

Prvi apostol v tej deželi je bil sv. Frumencij, ki ga je bil poslal veliki cerkveni učenik Atanazij v 4. stoletju v Etijopijo. Doma je bil iz Tira. Prebivalci so se poprijeli krščanstva in so se v prvih stoletjih krepko ustavljali raznim krivim veram. V 7. stoletju pa je mohamedanska in evtihijanska kriva vera napravila mnogo duhovne škode med njimi. Abesinci so danes večinoma monofiziti, to se pravi, da priznavajo Kristusu le božjo naravo. Verujejo v božjo pričujočnost v najsvetejšem zakramentu in na brezmadežno spočetje Marijino. Njihovo versko življenje je pa fanatično in praznovorno, pomešano z judovskimi in paganskimi običaji. Meniški stan zelo spoštujejo. Med krivoverskimi menihi je zrastel tudi naš junak, ki je bil 3. oktobra preteklega leta proglašen »blaženim« ter ga je sv. Cerkev proslavila k časti oltarjev.

Ghebra Mihael, kar pomeni: služabnik sv. Mihaela, je bil rojen l. 1788. v Abesiniji na polotoku Goggiam v višnjem Nilu in sicer v okrilju Marijinega svetišča, ki so ga bili Abesinci sezidali preblaženi Devici v čast in ga imenovali »Kidane Macherett« (t. j. sedež usmiljenja). Bil je iz abesinsko-portugiške rodbine. Nad 14 let je študiral, potem se je podal, 25 let star, k menihom v Mertullo Mariam (t. j. šotor Marijin), kjer so ga seznanili s samostansko resnobo in duševno vedo. Napravil je slovesno obljubo, nakar so ga poslali v samostan Dobra-Motsca, da bi tam študiral modrost iz Metshafe-Menekosat (t. j. knjiga menihov). Čudno se mu je zdelo, da ni dobil v dotičnem samostanu nikakega učitelja, ki bi mu mogel omenjeno knjigo temeljito razložiti. Zato je ta kraj kmalu zapustil. Na pot je vzel s seboj samo posodo za vodo in popotno palico. Zglasil se je zapored na portah raznih samostanov tega polotoka, ki so sloveli po svojem strogem življenju in verski učenosti. Abesinski bogoslovci se preživljajo na potovanju le od

leče in fižola, ki ga naberačijo po vaseh. Leže pod ostrešjem kake cerkve na slami, pod glavo pa si polože poleno ali kamen. Zjutraj zgodaj odmolijo Laudes in odpotujejo dalje. Navadno jih spremljajo učenci, katere potem v kaki senci poučujejo.

Visoka šola v Gondarju je bila cilj Mihaelovih želja. Tam je naposled tudi našel, kar je iskal. Poslušal je predavanja dveh izvrstnih učencikov in si je pridobil mnogo znanja. Do resnice pa se je prikopal le po trdih notranjih bojih. Iznenadilo ga je, ko je videl, da se njegovi učenci celo v dogmatičnih vprašanjih ne ujemajo; napravil je še z nekim drugim skupno obljubo, da se ne bo spuščal v bogoslovske prepire, ampak se držal priznane resnice, da sta v Kristusu dve naravi in da je bil spočet od sv. Duha. S tem sta se oba učenjaka nevede priznala h katoliški veroizpovedi.

V tem času — bilo je l. 1840. — se je Ghebra Mihael seznanil z msgr. de Jacobisom*, ki je bil šele pred kratkim prišel kot apostolski misijonar v ta kraj. V družbi z njim se je podal Ghebra Mihael v Rim in na druge svete kraje. Vedno bolj je bil omajan v svoji krivi veri. Vrnil se je aprila 1842 nazaj v Abesinijo. Trudil se je za resnico, ki bi jo potem učil na visoki šoli v Gondarju. Prekinil je zveze z nekdanjim svojim prijateljem in se je poprijel msgr. de Jacobisa. Čez leto in dan, ko je poprej mnogo premišljeval in debatiral, se je slovesno odpovedal svojim zmotam l. 1844. in je bil potem sodelavec velikega katoliškega misijonarja. Sestavil je slovnico in besednjak v Ghezu, starem literarnem jeziku, ki ga le učenjaki dobro razumejo. Potem je sestavil še katekizem za Abesince.

Neki apostat in izdajalec je povzročil, da je šizmatični škof Abuna Salama dal abbo Ghebra Mihaela zapreti. Na nekem potovanju so ga napadli iz zasede in ga skupno z njegovimi kristjani vrgli v šizmatično škofijsko ječo, kjer je v verige ukovan prebil 65 dni. Tu je nalezel težko bolezen, ki ga ni več zapustila. Na povelje dedjaza (t. j. vodja) Ubije, ki je zelo čislal Ghebra Mihaela, so ga zopet izpustili.

Msgr. de Jacobis je šel z vsemi katoliki spoznavavcem naproti, priklonil se jim je globoko in jim poljubil noge, na katerih so se še poznali sledovi verig in jih je blagroval radi njihove stanovitnosti v veri.

* Msgr. Justin de Jacobis, italijanski lazarist, je bil posvečen od kardinala Masaja, prvega apostol. vikarja v Gallaslandiji, za apostol. vikarja v Abesiniji. Po 21 letih gorečega apostolskega delovanja je umrl msgr. de Jacobis 31. julija 1860 na samotni cesti. Glavo je položil na kamen in zaspal v Gospodu kot mučenec za sv. vero od zadobljenih ran. Njegov svetniški proces je že vpeljan.

Navzlic temu, da je bil Ghebra Mihael v mladosti vsled nesreče prišel ob eno oko, ga je msgr. de Jacobis, ki je bil medtem postal apostolski vikar v Abesiniji, posvetil v duhovnika, ko je bil poprej dobil iz Rima oprostitev vsled irregularitete. Tako je bil abba Ghebra Mihael prvi, ki ga je msgr. de Jacobis posvetil v mašnika. To je bilo l. 1851.

Pustolovec Teodoros, ki je bil med tem časom postal abesinski cesar, je sklenil skupno z Abuna Salamom, da vzpostavi enotnost verske izpovedi, kakor se je sam izražal. Zato je sklenil izgnati vse nove misijonarje iz dežele. Msgr. de Jacobis je bil pet mesecev zaprt in potem izgnan, pet njegovih sodelavcev, med njimi Ghebra Mihael, pa so bili zvezani po dva in dva in vrženi v šizmatično škofijsko ječo. To je bilo l. 1854. Ghebra Sallasie (t. j. hlapec jeze) in njegovi pomočniki so imeli nalog, da pretepajo ujetnike radi njihove trdovratnosti. Že prvi dan so zgrabili Ghebra Mihaela, ga vrgli na tla, hodili po njem ter ga bili po obrazu in telesu s palico. Zlomili o mu nekaj reber in ranili pljuča, nakar je začel bruhati kris.

Malo pozneje so povabili spoznavavce pred skupščino, ki jo je sklical šizmatični škof, da bi tam javno zatajili svojo vero. Junaki so se temu odločno uprli. Zato so jih obsodili na mučilo, ki se v Abesiniji imenuje Ghend, in ki obstoji v tem, da prinesejo veliko, meter dolgo klado iz trdega lesa, ki ima v sredi zvrtno luknjo, kamor vtaknejo obe nogi mučenca in potem klado porinejo na noge, da jih stisne. Klado pribijejo z lesenimi žreblji na noge, tako da jih globoko ranijo in raztrgajo. Ujetnik je s tem prisiljen, da ali vedno sedi, ali leži. Oprostiti ga more le, kdor bi klado v sredi prežagal. V tej stiskalnici noge popolnoma odrevene, ker se kri ne more redno pretakati.

(Dalje.)

Kdo more in hoče pomagati.

Msgr. Terier Družbi sv. Petra Klaverja.

V lepi deželi Ekiti, odkoder Vam pošiljam te vrstice, spreobrnjenje zamorcev veselo napreduje. Cele vasi prosijo za sv. krst. Maliki samujejo zapuščeni, svetišča krivovercev so prazna. Ljudstvo vedno bolj spoznava, časti in ljubi pravega, troedinega Boga.

Naši katehisti so zelo požrtvovalni in se veliko trudijo; toda na vsak način bo treba pomnožiti njih število. Kajti nemogoče jim je obvladati delo velikanske pokrajine. Ali bi Klaverjeva družba ne mogla posinoviti deset teh apostolskih delavcev? Vsak izmed njih dobi letne plače 18 funtov. Torej 180 funtov za deset katehistov. Z njihovo pomočjo bi se uresničila tudi Vaša iskrena želja, da bi se kraljestvo božje med pagani v Afriki vedno bolj razširjalo. Koliko več umirajočih otrok bi bilo po njih krščenih in rešenih za nebesa; koliko

mož in žena, ubogih zamorcev bi Vam bili celo večnost hvaležnih, da ste jim dali katehistov, ki so jih učili zveličavnih resnic.

O, da bi ta klic za pomoč ganil Vaša in blagih dobrotnikov velikodušna srca! Kajne, da smem upati?... Naša globoka hvaležnost in plačilo božjega Učenika Vam je zagotovljeno.

»Darove za katehiste« sprejema s prisrčnim »Bog plačaj!« Klaverjeva družba. Vzdrževanje za enega katehista na leto znaša povprečno 800 Din.

Goreči črni katehist.

Piše o. Iragaray S. J., misijonar na Madagaskarju.

Dne 18. januarja 1924 je v Antzohi, kakih 70 km od Diego Suarez oddaljeni vasi, umrl katehist-prostovoljec Janez Mandranto, rodu Antaizakas. Bil je blaga, od Boga posebno oblagodarjena duša, kakor nam priča vse njegovo zgledno življenje.

Kdo bi v 50 letnem možu nevidne zunanjosti, ki je bil v svoji vasi le malo čislán — saj ni imel niti žene — mogel slutiti, da bo postal še tako vrl, požrtvovalen in spreten katehist. Že po prvem svojem pogovoru s katoliškim misijonarjem je z vso dušo želel pouka in krščanskih resnicah. S pomočjo starih naočnikov je polagoma prečital ves katekizem ter nato prosil potrebne pojasnila in razlage. Z vso vnemo se je potem lotil prouče-

vanja sv. evangelija, tako da je pri skupni skušnji katehumenov celega okrožja dobil prvo odliko. Goreči katehumen je nosil katekizem in evangelij v nahrbtniku vedno s seboj, bodisi na polje, v gozd ali kamorkoli, da je mogel vsak prosti trenutek posvetiti učenju sv. resnic.

Po sv. krstu je naš Janez prevzel mesto prostovoljnega katehista v domači vasi. Imel se je boriti z mnogimi težkočami.

Brezbrižnost poganov in njih nasprotovanje krščanskemu nauku, ki je v tako ostrem nasprotju z njihovimi strastmi in razuzdanostjo, sovraštvo krivovercev, zavist nekaterih slabih katoličanov: vse to je bila huda preizkušnja za našega katehista, ki je sam šele pred kratkim prejel sv. krst.

Ker je misijonar mogel le redkokdaj obiskati njegovo vas, se je Janez vsak mesec sam podal v Diego, kjer je prejel sv. zakramente ter odkril in predložil duhovnemu očetu vse svoje težave in zadeve: ugovore poganov in protestantov, vprašanja in dvome katehumenov, ki jih sam ni znal rešiti itd. Ko je prejel potrebna pojasnila in navodila, se je z novo vnemo in pogumom vrnil v svoj delokrog.

S prav izredno modrostjo in gorečnostjo je Mandrato umirajoče pripravljajal na sv. krst. Z veliko vnemo jim je razlagal najpotrebnejše verske resnice, pomagal jim, da so se z vso odločnostjo odpovedali poganskemu praznoverju ali krivi veri drugoverskih sekt, obujal je z njimi popolni kes, skratka na vse je mislil vestni katehist.

Zadnje mesece se je vrli mož veliko trudil pri nabavi lesa za stavbo kapele v Antzohi. Prehladil se je in nevarno zbolel. Sluteč, da se bliža smrt, je prosil svoje prijatelje, naj ga spravijo v Diego, da bo okrepcan s sv. zakramenti za umirajoče nastopil zadnjo pot — v večnost. Radi so mu ustregli, in tako je na predvečer svoje smrti prejel z gorečo pobožnostjo in otroško ponižnostjo, ki ga je vedno dičila, sv. popotnico.

Zdelo se je, kot da hoče božja Previdnost svojega zvestega služabnika poveličati že tukaj na zemlji; kajti njegov pogreb je bil veličasten. Njegovi bližnji sorodniki in znanci se istega sicer radi oddaljenosti niso mogli udeležiti; zato pa ga je ogromno število poganov rodu Antaizakas spremljalo na pokopališče. — »Angeli naj te spremljajo v večno slavo!« so mu želeli žalujoči misijonarji ob njegovem grobu. Da, zvesti Janez, angelski zbori naj te vodijo pred prestol Najvišjega, za katerega čast in slavo si se trudil na zemlji, in v Srcu svojega Učenika se odpočij od naporov svojega tako zaslužnega delovanja!

Poročila iz propagande.

Novo meje so se postavile med apostolskim vikarijatom Brazzaville in apostolsko prefekturo Ubamghî-Chari (Zahodna Afrika); in med apostolskim vikarijatom Gallas in apostolsko prefekturo Kaffa (severovzhodna Afrika).

Apostolska prefektura Tinapa se imeuje poslej prefektura Coquilhatville.

Misijon Meru (Osrednja Afrika) je bil povzdignjen v apostolsko prefekturo.

Misijon Severnozahodni Uelle (belgijski Kongo) je bil povzdignjen v apostolsko prefekturo Bondio in izročen križarjem v upravo.

Uslišane molitve.

»Mislim, da me je prav M. T. Ledóchowska obvarovala pred pljučnico, ki mi je pretila. Zato sem obljubil, da opravi eno sveto mašo za izpreobrnjenje Afrike. — Msgr. J. L., profesor.«

»V zahvalo, da se mi je v raznih mojih boleznih obrnilo na boljše na priprošnje prof. Ledóchowske, pošiljam pričujoče darilo. — C. W.«

»Na priprošnje pokojne ustanoviteljice sem v svoji bolehnosti dobil mnogo polajšanja. Zato objavljam in pošiljam obljubljeni dar za misijone. — A. O.«

»Pošiljam majhno darilo za uslišano molitev in priprošnje pokojne grofice Ledóchowske. — N. N.«

Osebi N. je na priprošnje grofice Ledóchowske zelo odleglo v neki želodčni bolezni. Zaradi tega se tu javno zahvaljuje.

Gđna B. je prinesla mnogo lepega platna za mašno obleko v znak hvaležnosti, ker je bil njen brat, ki je imel hude bolečine v glavi, ozdravljen, potem ko mu je položila pod vzglavje podobico grofice Ledóchowske.

V. K. se javno zahvaljuje pokojni ustanoviteljici Klaverjeve družbe za uslišanje in pošilja dar za afriške misijone.

N. iz C. pošilja obljubljeni znesek za afriške misijone, kakor je bila obljubila, ko je bila na prošnje ustanoviteljice Ledóchowske tako lepo uslišana. Ozdravela je namreč od neke hude bolezni, ne da bi bilo treba operacije, kot je poprej kazalo.

W. S. pošilja miloščino za afriške misijone, ker je na priprošnje pokojne grofice Ledóchowske dobila obilo milosti.

»Brala sem v »Odmevu« o uslišanih molitvah na priprošnje blagopokojne grofice Ledóchowske. Ravno takrat me je hudo bolela roka. Obrnila sem se na njo in obljubila, da bom objavila, če bom uslišana. Zelo hitro sem ozdravela. Pošiljam obljubljeni dar 20 Din. — M. L., Oplotnica.«

»Imela sem strašne bolečine v glavi, morala bi k operaciji. Zatekla sem se k blagopokojni grofici Ledochówski za pomoč. Bila sem uslišana, izgínila je vsa bolečina. V zahvalo pošljem obljubljen dar 10 Din za misijone.« — A. S. Sv. Peter.

Popolni odpustek,

ki ga lahko dobijo udje Družbe sv. Petra Klaverja pod navadnimi pogoji:

Dne 6. januarja, na praznik sv. Treh kraljev.

Dne 2. februarja, na praznik Marijinega češčenja.

Dne 24. februarja, na praznik sv. apostola Matije.

Ponatis člankov iz „Odmeva iz Afrike“ ni dovoljen, ponatis misijonskih pism in poročil le z natančnim podatkom virov.

Izdaja Klaverjeva družba v Rimu. — Odgovorni urednik: Dr. J. Jerše.
Za Jugoslovansko tiskarno v Ljubljani: Karel Češ.

MILOŠČINA ZA MISIJE, katero prejme Družba sv. Petra Klaverja, se vedno, ako ni kakšne posebne želje, primerno razdeli; ako pa kdo določi poseben misijon, se to izpolni. Vsi afriški misijonarji se lahko poslužujejo te družbe kot nabiralnice miloščine, kakor tudi prijatelji posameznih misijonov, ker se vsi darovi zanesljivo odpošljejo na oni kraj, kamor so določeni.

KATEKIZEM ZA ZAMORČKE.

Kdo izmed blagih čitateljev, velikodušnih čitateljic, bi hotel kateremu ukaželjnemu zamorčku pomagati s toli zaželjenega Katekizma ali Zgodb sv. pisma? — »Hm, da,« boste dejali, »bi že, toda kako?« — No, da, prav lahko, ako pristopiš k »Zvezi afriškega tiska« ali pa pomagaš z milodari v ta namen.

Redni udje prispevajo letno 5 Din; podporni udje letno 20 Din; dosmrtni udje enkratni prispevek 500 Din; ustanovniki enkratni prispevek 5000 Din. Pristop je naznaniti Klaverjevi družbi v Ljubljani, Miklošičeva cesta 3.

POKLIC POMOŽNE MISIJONARKE.

Ako te ljubezen do Jezusa žene, mlada misijonska prijateljica, da bi rada svoje življenje darovala za pogaane, naroči knjižico »Poklic pomožne misijonarke za Afriko«. Cena 4 Din, 60 gr, 1.50 L. Naslov dobiš na drugi strani. In ko jo prebereš, pa imaš še vedno pogum, da bi postala pomožna misijonarka, potem zaprosi za sprejem in piši na vrhovno voditeljico, Rim (23), via dell'Olmata 16.

Važno! Na znanje!

Vsled visokih poštnih pristojbin pošiljamo potrdila za plačilo naročnine, podporniški prispevek itd. kakor tudi za manjše darove le na izrečno željo — V molitvi na se spominjamo vseh naših ljubih misijonskih prijateljev. — Prosimo, blagovolite obdržati priznanico kot potrdilo. — Vedno hvaležno v Gospodu vdana

*Družba sv. Petra Klaverja,
Ljubljana, Miklošičeva c. 3.*

ZAHVALE.

Kot zahvale z darovi so dospele: v čast sv. Anžonu, Velikemu čudodelniku Padovanskemu, v tolažbo vernim dušam iz N. ter iz Sakah. V čast »Mali Cvetkici« in grofici Mr. Ter. Ladochowski iz N.

Prosimo, ne pozabite poslati naročnino za 'Odmev' in 'Zamorčka'!

S čim lahko vsi brez izjeme koristimo misijonom?

1. Ako naročimo »Odmev iz Afrike«. Kako smo veseli zanimivega pisma, ki smo ga prejeli iz daljnega kraja. V »Odmevu« lahko čitamo pisma blagih misijonarjev onstran morja, ki nam govorijo o raznih dogodkih, katere so junaški apostoli sami doživeli; vsebujejo pa tudi mnogo zabavnega in poučnega za mlado in staro. Naročnina letno samo 8 dinarjev.

2. Z naročitvijo »Zamorčka«. Mladina rada čita. In kolikokrat sega po spisih, ki so strup za mlado dušo. Seznanimo jo z »Zamorčkom«, ki prinaša resnične dogodke, živahne in zanimive povesti, potopisne in naravoslovne črtice iz daljne Afrike, ki blažijo otrokovo dušo. Naročnina letno 5 dinarjev.

3. Z zbiranjem naročnikov za omenjena glasnika ubogih zamorcev. Imamo zglede požrtvovalnih otročičev, ki z apostolsko vnemo in gorečnostjo razširjajo naš »Odmev« in »Zamorčka« ter jima pridobivajo med sosedi, sorodniki in znanci vedno novih prijateljev.

4. Z izposojevanjem zgoraj omenjenih listov. Gotovo je tudi mnogo takih, ki pri najboljši volji ne zmorejo niti tega sicer majhnega zneska. Tem pa rade volje posojujemo »Odmev« in »Zamorčka«. Ravno ubožci in bolniki bodo črpali iz tega berila tolažbo; bodrilo jih bo spoznanje, da so še vendar mnogo na boljšem kot nesrečni zamorci.

Pa boste morda rekli: »Kaj pa imajo misijoni od tega, če naročamo in razširjamo omenjene časopise?« — Veliko, zelo veliko. Kajti čitatelji se polagoma navzamejo misijonskega duha in zanimanje za misijone jim potem samo ob sebi pokaže sredstva, s katerimi morejo pomagati in koristiti misijonom.

Naslov, kjer lahko naročite »Odmev« in »Zamorčka« in kjer dobite tudi vsa podrobna navodila za praktično delovanje v prid misijonom, je: Družba sv. Petra Klaverja za afriške misijone, Ljubljana, Miklošičeva cesta 3. — Ali pa pišite v Rim ali Salzburg, natančneje vidite na 2. strani ovoja.

Blagoslovna slika sv. Očeta.

Kdor pridobi »Odmevu« ali »Zamorčku« 20 novih naročnikov, se mu pošlje blagoslovna slika sv. Očeta za njega in vso njegovo družino. Prosimo za razločno ime, ker pride na sliko. Naročnina se mora poslati vnaprej.